

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 4. december 1985 af landbrugsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om landbrugsejendomme

§ 1

I lov om landbrugsejendomme (landbrugsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 603 af 30. november 1978, som ændret ved lov nr. 206 af 25. maj 1983, foretages følgende ændringer:

1. § 18b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Lovens krav om jordbrug som væsentligste erhverv anses for opfyldt, når

1) den arbejdstid, den pågældende eventuelt anvender uden for jordbrugsbedriften, højst udgør halvdelen af den til enhver tid på det private arbejdsmarked gældende

normale arbejdstid, og

2) arbejdsindkomster, den pågældende eventuelt indtjener uden for jordbrugsbedriften, tilsammen udgør højst 75 pct. af den gennemsnitlige bruttoløn for arbejdstagere uden for landbruget, som er fastsat for vedkommende år i henhold til art. 2, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet.«

2. § 18c ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1986.

Bemærkninger til lovforslaget

På baggrund af de vanskelige konjunkturer i landbruget blev der i 1982 mellem 6 folketingspartier aftalt en midlertidig lempelse af landbrugslovens erhvervsbestemmelser. Lempelsen, der blev begrænset til en forsøgsperiode i årene 1983-85, fik efter forhandlingerne i folketinget følgende udformning:

- Ved lov nr. 206 af 25. maj 1983 indsattes i landbrugsloven en § 18c, hvorved kravet om jordbrug som væsentligste erhverv lempedes således, at det anses for opfyldt, hvis man uden for jordbrugsbedriften har en arbejdsindkomst, der ikke overstiger 75 pct. af den sammenlignelige indkomst i henhold til moderniseringsloven. Tidligere måtte denne arbejdsindkomst ikke overstige halvdelen af den sammenlignelige indkomst.
- Ved § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 298 af 23.

juni 1983 lempedes uddannelseskra- vet på to måder. Kravet om, at man skal have haft lønarbejde i landbrug i mindst 3 år inden for de sidste 10 år, og kravet om, at man som ejer eller forpagter skal have drevet en ejendom i mindst 4 år inden for de sidste 15 år, ændredes begge, så referenceperioden blev 20 år.

Det var hensigten med disse lempelser midlertidigt at lette mulighederne for at etablere sig i landbruget. Bl.a. på grund af de store udsving i omsætningen af landbrugsejendomme har det dog ikke været muligt at få et billede af, hvilken virkning lempelserne har haft.

Udviklingen i antallet af jordlovsudvalgets dispensationssager vedrørende personerhvervelser sammenholdt med omsætningen af landbrugsejendomme i de seneste år fremgår af følgende oversigt:

	1	2	3	4	5	3+4+5
	Handler	disp.	disp. udd.	disp. væs.	disp. udd.+væs.	disp. udd./væs.
1981	4.100	1.700	170	190	1.200	1.560
1982	5.100	2.400	210	270	1.380	1.860
1983	6.000	2.600	170	190	1.760	2.220
1984	6.100	2.500	120	280	1.670	2.060

Forsøgsperioden med de omhandlede lempelser udløber den 31. december 1985. Nærværende forslag sigter mod at videreføre lempelserne uden tidsfrist, således at de vil gælde, indtil mere omfattende ændringer af landbrugsloven kan træde i kraft.

Samtidig forudsættes lempelserne fra 1983 i uddannelseskra- vet videreført uændret.

Da den foreslåede bestemmelse forudsættes at gælde, indtil mere omfattende ændringer af landbrugsloven træder i kraft, er det fundet mest formålstjenligt at indføje ændringen i den generelle bestemmelse i § 18b og samtidig ophæve § 18c, således at loven ikke længere indeholder to forskellige definitioner af begrebet »jordbrug som væsentligste erhverv«.

Bestemmelsen i forslaget til § 18b, stk. 2, nr. 1, er en videreførelse af § 18c, nr. 1. Formuleringen har været gældende siden 1978-lovens ikrafttræden, jfr. § 3, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 649 af 15. december 1978.

Begrebet »den sammenlignelige indkomst« i henhold til moderniseringsloven er videreført i effektivitetsforordningen som »den gennemsnitlige bruttoløn for arbejdstagere uden for landbruget«, jfr. § 3, stk. 2, i lovforslag nr. L 11. Beregningsmåden er den samme. Den sammenlignelige årsindkomst er pr. 1985 beregnet til 148.000 kr.

Forslaget indebærer ikke finansielle konsekvenser for staten eller kommunerne.

Om folketingets behandling af lov nr. 114 af 4. april 1967 om landbrugsejendomme og senere æn-

dringer henvises for så vidt angår lov nr. 114/1967 til Folketingstidende 1966-67: 310, 1116, 2973, 3112, A 1345, B 255, C 393, lov nr. 230/1971 til Folketingstidende 1970-71: 4255, 4747, 6409, 6524, A 2917, B 1841, C 859, lov nr. 300/1973 til Folketingstidende 1972-73: 2262, 3424, 6879, 7022, A 3445, B 1827, C 1459, lov nr. 263/1978 til Folke-

tingstidende 1977-78: 2809, 3933, 11403, 11705, A 1781, B 1611, C 761, lov nr. 206/1983 til Folketingstidende 1982-83: 5790, 6886, 10445, 10614, A 3127, B 1335, C 361, samt til Betænkning af 17. december 1982 over forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd (gældssaneringsloven) Folketingstidende 1982-83 B 875.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 18b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Lovens krav om jordbrug som væsentligste erhverv anses for opfyldt, når

- 1) den arbejdstid, den pågældende eventuelt anvender uden for jordbrugsbedriften, højst udgør halvdelen af den til enhver tid på det private arbejdsmarked gældende normale arbejdstid, og
- 2) arbejdsindkomster, den pågældende eventuelt indtjener uden for jordbrugsbedriften, tilsammen udgør højst 75 pct. af den gennemsnitlige bruttoløn for arbejdstagere uden for landbruget, som er fastsat for vedkommende år i henhold til art. 2, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet.«

§ 18b. Ved det i §§ 16-17a nævnte bopælskrav forstås, at erhververen har fast og varig bopæl på den pågældende ejendom, og at denne tjener som den pågældendes hovedbopæl i skattemæssig forstand.

Stk. 2. Ved det i §§ 16-17a nævnte krav om jordbrug som væsentligste erhverv forstås, at over halvdelen af den pågældendes arbejdstid anvendes i bedriften, og at over halvdelen af den pågældendes arbejdsind-

komst hidrører fra bedriften.

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter efter forhandling med landbrugsorganisationerne nærmere regler om forståelsen af de i denne lov anvendte udtryk: »fast bopæl« og »jordbrug som væsentligste erhverv«, og fastsætter retningslinjer for administrationen af nævnte krav.

2. § 18c ophæves.

§ 18c. Uanset bestemmelserne i § 18b, stk. 2, anses det i §§ 16-17a nævnte krav om jordbrug som væsentligste erhverv for så vidt angår ansøgninger indgivet i årene 1983, 1984 og 1985 dog for opfyldt,

1. når den arbejdstid, den pågældende eventuelt anvender uden for jordbrugsbedriften, højst udgør halvdelen af den til enhver tid på de private arbejdsmarked gældende normale arbejdstid, og
2. når arbejdsindkomster, den pågældende eventuelt indtjener uden for jordbrugsbedriften, tilsammen højst udgør 75 pct. af den beløbsramme, som er fastsat for vedkommende år i medfør af § 12, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 429 af 21. juli 1982 om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter.